

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 51
No. 11

31hb Mei 2007

*TAMBAHAN No. 56
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 197.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK
ARAB SYRIA) 2007

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Arab Syria) 2007**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Arab Syria dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Syria (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

**PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK ARAB SYRIA BAGI PENGELAKAN
PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK ARAB SYRIA

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan.
3. Cukai yang sedia ada yang merupakan subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di Syria:
 - (i) cukai pendapatan atas keuntungan komersial, perindustrian, dan bukan komersial;
 - (ii) cukai pendapatan atas gaji dan upah;
 - (iii) cukai pendapatan atas bukan pemastautin;
 - (iv) cukai pendapatan atas hasil modal alih dan tak alih; dan

- (v) surcay yang dikenakan sebagai peratus kepada cukai yang disebut di atas; termasuk surcay yang dikenakan oleh pihak berkuasa tempatan.

(kemudian daripada ini disebut “cukai Syria”).

4. Perjanjian ini hendaklah terpakai juga bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Republik Arab Syria, mengikut kehendak konteks;
- (b) istilah “Syria” ertinya mengikut undang-undang antarabangsa, wilayah Republik Arab Syria termasuk perairan dalam, laut wilayah, subtanahnya dan ruang udara ke atas kawasan-kawasan itu yang Syria mempunyai hak kedaulatan dan kawasan maritim lain yang Syria mempunyai hak untuk menjalankan hak kedaulatan bagi maksud menjelajah, mengeksplorasi dan pemuliharaan sumber semula jadi;
- (c) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, ruang udara ke atas kawasan-kawasan itu dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksplorasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;

(g) istilah “rakyat” ertinya:

(i) (aa) dalam hal Malaysia, mana-mana individu yang mempunyai kewarganegaraan Malaysia; dan

(ab) dalam hal Syria, mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan Republik Arab Syria;

(ii) mana-mana orang yang sah di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa dalam suatu Negara Pejanji;

(h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

(i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:

(i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan

(ii) dalam hal Syria, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusanannya, tempat pendaftaran atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu, apa-apa subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya. Tetapi istilah ini tidaklah termasuk mana-mana orang yang bertanggung dalam Negara Pejanji hanya berkenaan dengan pendapatan yang berbangkit daripada sumber dalam Negara itu.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia ialah rakyatnya;
- (d) jika dia ialah rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara Pejanji yang pengawalan dan pentadbirannya dijalankan;
- (b) jika pengawalan dan pentadbirannya dijalankan di kedua-dua Negara Pejanji maka ia hendaklah disifatkan menjadi pemastautin hanya di Negara Pejanji tempat pendaftarannya terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establishmen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

2. Istilah “establishmen tetap” termasuklah khususnya:

- (a) sesuatu tempat pengurusan;
- (b) sesuatu cawangan;
- (c) sesuatu pejabat;
- (d) sesuatu kilang;

-
- (e) sesuatu bengkel;
 - (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, sesuatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber semula jadi yang lain; atau
 - (g) premis yang digunakan sebagai kedai jualan.
3. Istilah “establismen tetap” juga termasuklah sesuatu tapak bangunan, sesuatu pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan atau aktiviti penyeliaan, yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak bangunan, projek atau aktiviti itu wujud bagi tempoh lebih daripada 9 bulan.
4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
 - (c) penyelenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyelenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana kombinasi aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang—selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai—bertindak di salah satu daripada Negara bagi pihak suatu perusahaan Negara yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu jika orang itu:
- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di dalam Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian adalah terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan

melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau

- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyelenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di dalam Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian dikhususkan secara keseluruhannya atau hampir-hampir sepenuhnya bagi pihak perusahaan itu, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara perusahaan itu dengan ejen itu dalam perhubungan komersial dan kewangan mereka yang berlainan daripada yang sepatutnya dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap sebagai seorang ejen yang mempunyai status bebas dalam pengertian perenggan ini.

7. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber semula jadi yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian yang bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji yang dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuklah perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang dengan menggunakan budi bicara atau membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Setakat yang menjadi kebiasaan di Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang dikaitkan dengan establismen tetap atas dasar pembahagian jumlah keuntungan perusahaan itu kepada bahagian yang lain, tidak ada apa-apa dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang akan dicukai oleh pembahagian sedemikian sebagai kebiasaan. Cara pembahagian yang diterima pakai hendaklah, walau bagaimanapun, merupakan keputusan yang mengikut prinsip yang termaktub dalam Perkara ini.

6. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
7. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
8. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Bagi maksud Perkara ini, keuntungan yang diperoleh daripada pengendalian kapal atau pesawat udara di lalu lintas antarabangsa termasuklah keuntungan yang diperoleh daripada penggunaan atau penyewaan kontena yang menjadi sampingan kepada pengendalian kapal atau pesawat udara di lalu lintas antarabangsa.
3. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika—
 - (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya

telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya - keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu ke atas keuntungan itu jika pelarasan itu dianggap wajar oleh Negara yang satu lagi itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

(a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 25 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu;

(b) 10 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan

perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan negeri;
- (ii) pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan berkanun;
- (iv) Bank Negara Malaysia; dan
- (v) Bank Import-Eksport Malaysia Berhad (Bank EXIM).

(b) dalam hal Syria ertinya Kerajaan Republik Arab Syria dan hendaklah termasuk:

- (i) pihak berkuasa tempatan;
- (ii) Bank Negara Syria; dan
- (iii) badan awam yang ditubuhkan oleh suatu perintah atau undang-undang.

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 12 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIK

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang diterbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknik itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknik itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau khidmat runding.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau suatu pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknik yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh daripada pemberian hakmilik harta tak alih boleh dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya harta tak alih itu terletak dan mengikut undang-undang Negara itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi atau pemberian hakmilik harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di dalam Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuklah apa-apa laba yang diperoleh daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) atau pemberian hakmilik pusat kegiatan tetap itu, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik harta yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan terdiri daripada kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan itu dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara boleh dicukai hanya di Negara itu.
4. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3 boleh dicukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia kepadanya di Negara yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktiviti. Jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap itu, pendapatan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada pendapatannya itu yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika semua syarat-syarat yang berikut dipenuhi:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau yang berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan;
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu dalam Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16 pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur,

seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian orang itu yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, sama ada seorang pemastautin Negara Pejanji atau bukan, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya disokong oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang di dalamnya seniman atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

Perkara 19

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan apa-apa saraan dan anuiti seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan bagi balasan yang memadai dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

3. Tidak ada apa-apa yang terkandung dalam perenggan 1 boleh memberi kesan kepada peruntukan undang-undang Negara Pejanji berhubung dengan pengecualian pencen daripada cukai.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

-
- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu ialah pemastautin Negara itu yang:
- (i) merupakan rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan atau pencen seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.
4. Tidak ada apa-apa yang terkandung dalam perenggan 2 boleh memberi kesan kepada peruntukan dalam undang-undang Negara Pejanji berhubung dengan pengecualian pencen daripada cukai.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpamanya dalam Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis teknikal; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remit dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya; dan
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu.

Perkara 22

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, institusi awam terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam seumpamanya yang lain, melawat Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh tidak melebihi satu tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi awam itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu.

2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dilakukan terutamanya bagi faedah peribadi orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 23

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima benefisial pendapatan itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan yang, menurut peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Negara Pejanji yang lain, Negara Pejanji yang mula-mula itu hendaklah membenarkan sebagai potongan daripada cukai atas pendapatan pemastautin itu, suatu jumlah yang sama dengan cukai pendapatan yang dibayar di Negara Pejanji yang lain itu; potongan itu dalam kedua-dua hal tidak boleh, walau bagaimana pun, melebihi bahagian cukai pendapatan itu, sebagaimana yang dikira sebelum potongan diberikan, yang dikaitkan dengan pendapatan yang boleh dicukai di Negara Pejanji yang lain.
2. Jika mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada Negara Pejanji yang satu lagi dikecualikan daripada cukai di Negara itu, Negara yang mula-mula disebut itu boleh walau bagaimanapun, dalam mengira jumlah cukai atas pendapatan selebihnya pemastautin itu, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan itu.
3. Bagi maksud perenggan 1, cukai yang dibayar di salah satu Negara Pejanji mengikut Perkara 10 (termasuk cukai yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatan yang darinya dividen dibayar) dan Perkara 11 hendaklah disifatkan termasuk cukai yang sepatutnya, di bawah undang-undang Negara itu dan mengikut Perjanjian ini, telah dibayar atas mana-mana pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Negara itu jika pendapatan itu tidak dikenakan cukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai mengikut peruntukan Perjanjian ini dengan insentif khas di bawah undang-undang domestik bagi penggalakan pembangunan ekonomi yang dikuatkuasakan pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya dimasukkan dalam pengubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang undang-undang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya bersifat serupa.

Perkara 25

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama terutamanya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti

yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, atau perenggan 6 Perkara 12 terpakai, bunga, royalti dan perbelanjaan lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan Negara Pejanji kepada seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada seseorang pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak berkaitan yang kepadanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Tiada apa-apa dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang salah satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya daripada menikmati insentif cukai yang dibuat bagi penggalakan pembangunan ekonomi dalam Negara itu.

6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 25, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.
5. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh melalui persetujuan bersama menetapkan cara pemakaian Perjanjian ini.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat tidak disekat oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama seperti maklumat yang diperoleh di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang berkenaan dengan pentaksiran dan pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 28

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain, melalui saluran diplomatik, bahawa kehendak undang-undang bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini telah dipatuhi. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa 30 hari selepas tarikh yang terkemudian pemberitahuan itu.
2. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa berkenaan dengan:
 - (i) cukai yang ditahan pada sumbernya, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) cukai pendapatan lain, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (iii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum di Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 30

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis bertulis mengenai penamatan pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa.
2. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:
 - (i) cukai yang ditahan pada sumbernya, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu diberikan;

- (ii) cukai pendapatan lain, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu diberikan;
- (iii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum di Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Damascus pada 26 hari bulan Februari 2007, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Arab dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA

BAGI PIHAK
KERAJAAN REPUBLIK ARAB SYRIA

PROTOKOL

1. Pada masa Perjanjian ini ditandatangani antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Arab Syria bagi pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan yang berikut hendaklah menjadi bahagian penting Perjanjian:
2. Adalah difahami bahawa rujukan kepada—
 - (i) perenggan 1 Perkara 4, ayat kedua perenggan ini tidak mengecualikan pemastautin negara yang mengguna pakai prinsip wilayah dalam undang-undang pencukaaian mereka;
 - (ii) subperenggan (a) dan (b) perenggan 4 Perkara 5 tidak terpakai, jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penjualan melalui establismen tetap itu;
 - (iii) perenggan 2 Perkara 12, jika selepas Perjanjian ini mula berkuat kuasa, Republik Arab Syria di bawah konteks suatu perjanjian dengan mana-mana negara bersetuju untuk menyediakan royalti dengan layanan yang lebih baik berkenaan dengan perenggan 2 Perkara 12, maka pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah mulai dari tarikh kadar yang dikurangkan di bawah Perjanjian ini dikuatkuasakan melanjutkan layanan yang lebih baik ini kepada pemastautin mereka masing-masing; dan

- (iv) perenggan 3 Perkara 25, dalam hal Malaysia, jika potongan bunga, royalti dan perbelanjaan lain yang dibayar kepada bukan pemastautin dinafikan akibat daripada kegagalan untuk menahan cukai daripada bayaran itu, ini tidak merupakan diskriminasi sebagaimana yang dinyatakan dalam perenggan itu.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Damascus pada 26 hari bulan Februari 2007, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Arab dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks sama sah. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks Inggeris hendaklah dipakai.

BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA

BAGI PIHAK
KERAJAAN REPUBLIK ARAB SYRIA

Dibuat 8 Mei 2007
[Perb. 0.6869/115 Vol. 2(28); PN(PU²)80A/X]

TAN SRI NOR MD BIN YAKCOP
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE SYRIAN
ARAB REPUBLIC) ORDER 2007

In exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Syrian Arab Republic) Order 2007**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Syrian Arab

Republic with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Syrian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND
THE GOVERNMENT OF THE SYRIAN ARAB REPUBLIC FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE SYRIAN ARAB REPUBLIC

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Syria:
 - (i) the income tax on commercial, industrial, and non-commercial profits;

- (ii) the income tax on salaries and wages;
- (iii) the income tax on non-residents;
- (iv) the income tax on revenue of movable and immovable capital;
and
- (v) surcharges imposed as percentages of the above mentioned taxes;
including surcharges imposed by the local authorities.

(hereinafter referred to as “Syrian tax”).

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the terms “a Contracting State” and “other Contracting State” mean Malaysia or the Syrian Arab Republic, as the context requires;
- (b) the term “Syria” means in accordance with international law, the territories of the Syrian Arab Republic including its internal waters, territorial sea, the subsoil thereof and the airspace above them to which Syria has sovereign rights and other maritime areas to which Syria has the right to exercise sovereign rights for the purposes of exploration, exploitation and conservation of natural resources;
- (c) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, airspace above such areas and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term “national” means:

- (i) (aa) in the case of Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia; and
- (ab) in the case of Syria, any individual possessing the nationality of Syrian Arab Republic;
- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) the term “competent authority” means:

- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative; and
- (ii) in the case of Syria, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof. But this term shall not include any person who is liable in a Contracting State in respect only of income arising from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in

either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than the individual is a resident of both Contracting States, then its status shall be determined as follows:

(a) it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its control and management is exercised;

(b) if its control and management is exercised in both Contracting States then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State where its place of registration is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop,

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; or

(g) premises used as sales outlets.

3. The term “permanent establishment” shall also include a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities, in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 9 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person—other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies—is acting in one of the States on behalf of an enterprise of the other State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the results shall be in accordance with the principles embodied in this Article.

6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits derived from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits derived from the use or rental of containers which is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 percent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Government”:

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

(i) the governments of the states;

- (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia; and
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank).
- (b) in the case of Syria means the Government of the Syrian Arab Republic and shall include;
- (i) the local authorities;
 - (ii) the Central Bank of Syria; and
 - (iii) the public bodies established by a decree or law.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 12 percent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived from the alienation of immovable property shall be taxed in the Contracting State where such immovable property is situated and in accordance with the laws of that State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains arising from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of property forming part of the business property of an enterprise of a Contracting State and consisting of ships or aircraft operated by such enterprise in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, 21 and 22, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in

the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are fulfilled:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned;
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, whether a resident of a Contracting State or not, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 19

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pension and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.
3. Nothing contained in paragraph 1 shall affect the provisions of the law of a Contracting State concerning the exemption of pensions from tax.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

4. Nothing contained in paragraph 2 shall affect the provisions of the law of a Contracting State concerning the exemption of pensions from tax.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training; and
- (ii) the amount of such grant, allowance or award.

Article 22

LECTURERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding one year solely for a purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the other Contracting State, then the first Contracting State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State; such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the other Contracting State.

2. Where in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State from the other Contracting State is exempt from tax in that State, the first mentioned State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

3. For the purposes of paragraph 1, the tax paid in either Contracting State according to Article 10 (including tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid) and Article 11 shall be deemed to include the tax which would, under the laws of that State and in accordance with this Agreement, have been paid on any income derived from sources in that State had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from tax in accordance with the provisions of this Agreement with the special incentives under the domestic laws for the promotion of economic development which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of that enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development on that State.
6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from

the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

5. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Agreement.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment and collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting State shall notify each other, through diplomatic channels, that the legal requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with. This Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of these notifications.
2. The provisions of the Agreement shall have effect in respect of:
 - (i) taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (ii) other income taxes, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (iii) in respect of petroleum income tax in Malaysia, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

Article 30

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force.
2. In such event, this Agreement shall cease to have effect:
 - (i) taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice of termination has been given;
 - (ii) other income taxes, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice of termination has been given;

- (iii) in respect of petroleum income tax in Malaysia, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Damascus this 26 day February of 2007, each in the Malay, Arabic and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
SYRIAN ARAB REPUBLIC

PROTOCOL

1. At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Syrian Arab Republic for the avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provision shall form an integral part of the Agreement:

2. It is understood that with reference to—

- (i) paragraph 1 of Article 4, the second sentence of this paragraph is not to exclude residents of countries adopting a territorial principle in their taxation law;
- (ii) sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 4 of Article 5 shall not apply, if the enterprise carries on selling activities through it;
- (iii) paragraph 2 of Article 12, if after entry into force of this Agreement, the Syrian Arab Republic under the context of an agreement with any country agrees to provide it with more favourable treatment with respect to paragraph 2 of Article 12, then the competent authorities of the Contracting States shall with effect from the date on which the reduced rate under that Agreement becomes effective extend this favourable treatment to their respective residents; and
- (iv) paragraph 3 of Article 25, in the case of Malaysia, where the deductibility of interest, royalties and other disbursements paid to a non-resident is denied as a result of the failure to withhold tax from such payment, this will not constitute discrimination as envisaged in that paragraph.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Damascus this 26 day February of 2007, each in the Malay, Arabic and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
SYRIAN ARAB REPUBLIC

Made 8 May 2007

[Perb. 0.6869/115 Vol. 2(28); PN(PU²)80A/X]

TAN SRI NOR MD BIN YAKCOP
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]